

om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. betyde, at Statens og Kommunens Tilskud vilde bortfalde for 41 Kasser med 111 481 Medlemmer. Alene disse Forslag viser, hvor langt Flertallet og Mindretallet har været fjernet fra hinanden under Forhandlingerne, og selv om de førnævnte Ændringsforslag, som de 2 Partier fremsatte 8. Dec. og 16. Marts, var af en anden Karakter, har det ikke været muligt at opnaa Enighed, fordi det økonomiske Grundlag, der blev tilbudt, ikke vilde skabe den nødvendige Basis for Oprettelse af Krisefond, og det er Flertallets Opfattelse, at endnu en forfejlet Lovgivning paa dette Omraade maaske for stedse vilde umuliggøre Enighed om denne Ordning, som ellers i Princippet ganske kan tiltrædes af nærværende Flertal. Ogsaa for Kommunernes Økonomi vilde det have betydet en Lettelse, om det var lykkedes at tilvejebringe Enighed om Lovforslaget. Det kan sikkert betragtes som givet, at ogsaa i den kommende Vinter vil Arbejdsløsheden tynde haardt paa Kommunernes Budgetter.

Flertallet maa dybt beklage, at heller ikke det Tilbud, som Flertallet under Forhandlingerne allerede i Begyndelsen af Februar Maaned fremsatte om en noget lavere Tilskudsskala i Forhold til Ministerens Forslag, har kunnet skabe Basis for Enighed om Forslaget. Flertallet har med dette Tilbud vist Villighed til at gaa Mindretallet saa meget i Møde, som det var økonomisk muligt, særlig naar Hensyn tages til den i Forvejen overordentlig anstrengte Situation, som Arbejdsløsheds-kasserne befinder sig i, og som truer med helt at sprænge Kassernes økonomiske Ramme. Flertallet beklager, at ogsaa de sidste Anstrengelser for at naa til Enighed med det konservative Folkeparti om Forslaget er strandet.

Flertallet er derfor henvist til at henholde sig til *Socialministerens Lovforslag og indstiller dette til Vedtagelse med de af Ministeren foreslaede Ændringer*, som er tiltraadt af hele Udvalget eller af Flertallet. I øvrigt henvises til Ændringsforslagene og Bilagene, som findes i Betænkningen.

Endvidere indstiller Flertallet *Lovforslagene under II og III til Forkastelse*.

Et *Mindretal* (Krag, Søren P. Larsen, Olav Olsen, Svend Nielsen, C. O. Pedersen) kan paa en Række væsentlige Punkter ikke billige de saavel principielt som finansielt vidtrækkende Ændringer i den gældende Arbejdsløshedslovgivning, som det foreliggende Ændringsforslag indeholder.

Med Hensyn til Enkeltheder henviser Mindretallet til de udførlige Redegørelser, som ved Forslagets 1ste Behandling i Rigsdagssamlingerne 1929—30 og 1930—31 er afgivet af Ordføreren for Venstre.

Mindretallet har derfor stillet en Række Ændringsforslag, men har desværre ikke fundet Tilslutning til disse fra Flertallets Side.

Ændringsforslagene tilsigter paa alle væsentlige Punkter at fastholde de Principper, hvorpaa Lovgivningen om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 1. Juli 1927 hviler; endvidere tilsigtes at tilvejebringe en bedre og mere hensigtsvarende Ordning med Hensyn til Konstatering af kollektiv Arbejdsvægning og dennes Følger, at mindske Byrden af den ordinære Arbejdsløshedsforsikring for Stat og Kommune ved Ændring af Taksterne for Tilskud til Medlemsbidraget, hvad der i en for Skatteyderne saa overordentlig vanskelig Tid er velbegrundet, samt at fremme Oprettelsen af Fortsættelseskasser (Krisekasser) paa forsikringsmæssigt Grundlag ved Hjælp af øgede Starts- og Driftstilskud til saadanne Kasser.

Ikke mindst de til Fremme af Fortsættelseskassers Oprettelse sigtende Bestemmelser maa Mindretallet tillægge stor Betydning og beklager derfor, at det ikke har været muligt at finde Tilslutning her til hos Flertallet, som har fastholdt som Betingelse for Tiltræden, at Statens og Kommunernes Bidrag til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring saa væsentlig forhøjedes, at de forsikredes Bidrag til Fortsættelseskasserne derved dækkedes.

Mindretallet maa derfor *fraraade Lovforslagets Gennemførelse*.